Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 6. októbra 2022 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná dopravná politika – Smernica 2006/126/ES – Článok 11 ods. 2 a 4 – Pozastavenie výkonu vodičského oprávnenia na vedenie motorového vozidla – Vydanie vodičského preukazu členským štátom obvyklého bydliska výmenou za vodičský preukaz vydaný iným členským štátom – Odmietnutie prvého členského štátu vykonať rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia prijaté druhým členským štátom – Povinnosť druhého členského štátu neuznať na svojom území platnosť vodičského preukazu, ktorá bola pozastavená“

Vo veci C-266/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sofijski gradski săd (Mestský súd Sofia, Bulharsko) z 26. apríla 2021 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

HV,

za účasti:

Sofijska gradska prokuratura,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory K. Jürimäe, sudcovia N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (spravodajca) a M. Gavalec,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller, A. Hoesch a D. Klebs, splnomocnení zástupcovia,

– španielska vláda, v zastúpení: M. J. Ruiz Sánchez, splnomocnená zástupkyňa,

– maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér a R. Kissné Berta, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: bulharčina.

– Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid, P. Messina a I. Zaloguin, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 bodu 4 a článku 4 ods. 1 písm. d) rámcového rozhodnutia Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami (Ú. v. EÚ L 337, 2008, s. 102), ako aj článku 11 ods. 2 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (Ú. v. EÚ L 403, 2006, s. 18).

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania, ktorého predmetom je výkon rozhodnutia v Španielsku o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia vydaného v Bulharsku proti osobe s bydliskom v Španielsku, ktorá je držiteľom vodičského preukazu vydaného týmto posledným uvedeným členským štátom výmenou za vodičský preukaz vydaný prvým členským štátom.

Právny rámec

Právo Únie

Rámcové rozhodnutie 2008/947

3 Článok 1 rámcového rozhodnutia 2008/947, nazvaný „Ciele a rozsah pôsobnosti“, v odseku 2 stanovuje:

„Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje len na:

a) uznávanie rozsudkov a prípadných probačných rozhodnutí;

b) postúpenie zodpovednosti za dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami;

…

ako sú opísané a ustanovené v tomto rámcovom rozhodnutí.“

4 Článok 2 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, znie:

„Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

…

(4) ‚alternatívna sankcia' je iná sankcia ako trest odňatia slobody, opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody alebo peňažná sankcia, ktorou sa ukladá povinnosť alebo pokyn;

…"

5 Článok 4 uvedeného rámcového rozhodnutia týkajúci sa „Druh[ov] probačných opatrení a alternatívnych sankcií" v odseku 1 stanovuje:

„Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje na tieto probačné opatrenia alebo alternatívne sankcie:

…

d) pokyny týkajúce sa správania, pobytu, vzdelávania a odbornej prípravy, trávenia voľného času alebo obsahujúce obmedzenia alebo podmienky, ktoré sa týkajú výkonu povolania;

…"

6 Článok 6 toho istého rámcového rozhodnutia, nazvaný „Postup pri zasielaní rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia", v odseku 1 stanovuje:

„Ak pri uplatňovaní článku 5 ods. 1 alebo 2 príslušný orgán štátu pôvodu zašle rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie inému členskému štátu, zabezpečí, aby ho sprevádzalo osvedčenie na vzorovom tlačive uvedenom v prílohe I."

Smernica 2006/126

7 Odôvodnenie 15 smernice 2006/126 uvádza:

„Z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky by členské štáty mali byť schopné uplatňovať svoje vnútroštátne ustanovenia o odobratí, pozastavení, obnovení a zrušení vodičských preukazov všetkým držiteľom vodičských preukazov, ktorí nadobudli obvyklé bydlisko na ich území."

8 Podľa článku 2 ods. 1 tejto smernice „vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú".

9 Článok 11 uvedenej smernice, nazvaný „Rôzne ustanovenia o výmene, odobratí, náhrade a uznávaní vodičských preukazov", v odsekoch 1, 2 a 4 stanovuje:

„1. Ak držiteľ platného vodičského preukazu vydaného členským štátom má obvyklé bydlisko v inom členskom štáte, môže požiadať, aby bol jeho vodičský preukaz vymenený za rovnocenný preukaz. …

2. Pokiaľ zásada teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície neustanovuje inak, členský štát, v ktorom má držiteľ svoje obvyklé bydlisko, môže uplatniť svoje vnútroštátne opatrenia na obmedzenie, pozastavenie, odobratie alebo zrušenie vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom a, ak je to nevyhnutné, vymeniť preukaz na tento účel.

…

4. Členský štát odmietne vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v inom členskom štáte.

Členský štát odmietne uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz je obmedzený, pozastavený alebo odobratý na území tohoto štátu.

Členský štát môže tiež odmietnuť vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz je zrušený v inom členskom štáte.“

10 Článok 12 tej istej smernice, nazvaný „Obvyklé bydlisko“, v prvom odseku stanovuje:

„Na účely tejto smernice ‚obvyklé bydlisko‘ je miesto, kde osoba zvyčajne býva najmenej 185 dní v každom kalendárnom roku, z dôvodu jej osobných a pracovných väzieb, alebo v prípade osoby, ktorá nemá pracovné väzby, z dôvodu osobných väzieb preukazujúcich úzke spojenie medzi touto osobou a miestom, kde býva.“

11 Podľa článku 15 prvej vety smernice 2006/126 s názvom „Vzájomná pomoc“:

„Členské štáty si navzájom pomáhajú pri vykonávaní tejto smernice a vymieňajú si informácie o vodičských preukazoch, ktoré vydali, vymenili, nahradili, obnovili alebo zrušili.“

Bulharské právo

12 Podľa § 78a Nakazatelen kodeks (Trestný zákonník, ďalej len „NK“):

„1. [Príslušný] súd oslobodí dospelú osobu od trestnoprávnej zodpovednosti a uloží jej pokutu od 1 000 do 5 000 [bulharských levov (BGN) (približne 500 až 2 500 eur)], ak sú kumulatívne splnené tieto podmienky:

a) trestný čin sa potrestá trestom odňatia slobody na najviac tri roky alebo iným miernejším trestom, ak bol spáchaný úmyselne, alebo odňatím slobody na maximálne päť rokov alebo iným menej závažným trestom, ak ide o trestný čin z neopatrnosti;

b) páchateľ nebol odsúdený za trestný čin podľa všeobecného práva a nebol oslobodený od trestnoprávnej zodpovednosti podľa tejto kapitoly;

c) bola nahradená majetková ujma vyplývajúca z trestného činu.

…

4. Súd, ktorý ukladá pokutu uvedenú v odseku 1, môže tiež uložiť v rámci konania o správnom delikte trest spočívajúci v pozastavení výkonu povolania alebo činnosti na obdobie najviac troch rokov, ak je za príslušný delikt stanovené pozastavenie výkonu tohto práva.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Rozsudkom z 26. júna 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. novembra 2019, Sofijski gradski săd (Mestský súd Sofia, Bulharsko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal v tejto veci návrh na začatie prejudiciálneho konania, uznal HV vinným za vedenie motorového vozidla na bulharskom území v rozpore s pravidlami cestnej premávky a z nedbanlivostného spôsobenia ľahkej ujmy na zdraví viacerým osobám. Na základe § 78a ods. 1 NK tento súd oslobodil HV od jeho trestnej zodpovednosti za tento delikt a uložil mu správnu pokutu vo výške 1 000 BGN (približne 500 eur). Okrem toho na základe § 78a ods. 4 NK uvedený súd rozhodol pozastaviť HV výkon vodičského oprávnenia na vedenie motorového vozidla po dobu šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

14 Prokurátor príslušný pre vnútroštátny súd ho informoval, že toto pozastavenie nemožno vykonať na bulharskom území, pretože HV má trvalý pobyt v Španielsku, a že jeho vodičský preukaz vydaný bulharskými orgánmi bol vymenený za rovnocenný preukaz vydaný španielskymi orgánmi.

15 Dňa 27. októbra 2020 vnútroštátny súd vydal osvedčenie na základe rámcovho rozhodnutia 2008/947, ktoré bolo zaslané Juzgado Central de lo Penal (Národný trestný súd, Španielsko). V oddiele j) bode 4 tohto osvedčenia, nazvaného „Povaha probačného(-ných) opatrenia(-ní) alebo alternatívneho(-nych) trestu(-ov)“, bolo začiarknuté políčko „Nariadenia týkajúce sa konania, bydliska, vzdelávania, voľnočasových aktivít alebo obsahujúce obmedzenia alebo podmienky výkonu povolania“. V bode 5 tohto oddielu bolo spresnené, že alternatívna sankcia spočívala v pozastavení výkonu vodičského oprávnenia na vedenie motorového vozidla po dobu šiestich mesiacov.

16 Rozhodnutím zo 17. februára 2021 Juzgado Central de lo Penal (Národný trestný súd) odmietol uznať zaslaný rozsudok a vykonať sankciu, ktorá bola HV uložená, z dôvodu, že táto sankcia nepatrí medzi tresty stanovené v Ley 23/2014 de reconocimiento mutucio penales en la Unión Europea (zákon č. 23/2014 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí v trestných veciach v Európskej únii) z 20. novembra 2014 (BOE č. 282 z 21. novembra 2014, s. 1), a rámcovými rozhodnutiami o vykonávaní trestov alebo probačných rozhodnutí v Európskej únii. Tento súd tiež odôvodnil svoje odmietnutie na základe smernice 2006/126.

17 Vnútroštátny súd sa domnieva, že toto odmietnutie znemožňuje účinný výkon pozastavenia výkonu vodičského oprávnenia uloženého HV, čo v skutočnosti vedie k jeho beztrestnosti. Na takéto rozhodnutie sa však vzťahuje rámcové rozhodnutie 2008/947, pretože predstavuje „alternatívnu sankciu“, ktorou sa ukladajú „pokyny týkajúce sa správania“ v zmysle článku 2 bodu 4 a článku 4 ods. 1 písm. d) tohto rámcového rozhodnutia.

18 Tento súd sa tiež domnieva, že zásada teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície uvedená v článku 11 ods. 2 smernice 2006/126 je v rozpore so zásadou vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ako ju konkretizuje rámcové rozhodnutie 2008/947. Podľa neho vzniká otázka, ktorý z týchto dvoch aktov práva Únie je uplatniteľný na účely určenia, či je potrebné zaslať Juzgado Central de lo Penal (Národný trestný súd) nové osvedčenie na základe tohto rámcového rozhodnutia.

19 Za týchto okolností Sofijski gradski săd (Mestský súd Sofia) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Patria súdne rozhodnutia v trestných konaniach, ktorými sa v prípade deliktov spočívajúcich v porušení pravidiel cestnej premávky a nedbanlivostnom spôsobení ľahkej ujmy na zdraví uloží osobe, ktorá sa ich dopustila, správna sankcia spočívajúca v pozastavení výkonu oprávnenia viesť motorové vozidlo po určitú dobu, do pôsobnosti článku 2 bodu 4 a článku 4 ods. 1 písm. d) rámcového rozhodnutia [2008/947]?

2. Môže členský štát, v ktorom sa obvykle zdržiava držiteľ vodičského preukazu vydaného týmto štátom, na základe ustanovení článku 11 ods. 2 a článku 11 ods. 4 prvého až tretieho pododseku smernice [2006/126], odmietnuť uznať a vykonať správnu sankciu dočasného pozastavenia výkonu oprávnenia viesť motorové vozidlo, ktorá bola uložená v inom členskom štáte za delikt spočívajúci v porušení predpisov cestnej premávky a nedbanlivostnom spôsobení ľahkej ujmy na zdraví iným osobám, pričom tento delikt bol spáchaný v čase, keď bola táto osoba držiteľom vodičského preukazu, ktorý jej vydal štát bydliska ako náhradu za vodičský preukaz, ktorý jej pôvodne vydal štát, ktorý ju odsúdil?“

O prípustnosti

20 Nemecká vláda vyjadruje pochybnosti, pokiaľ ide o prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania, pričom tvrdí, že pred vnútroštátnym súdom neprebieha nijaké konanie a že tento súd sa zrejme snaží získať potvrdenie, že španielske orgány porušili právo Únie, čo nemôže byť predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

21 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý spor prejednáva a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti prípadu posúdil potrebu návrhu na začatie prejudiciálneho konania na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Z toho vyplýva, že na otázky týkajúce sa práva Únie sa vzťahuje prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené [pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. novembra 2021, IS (Nezákonnosť uznesenia o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania), C-564/19, EU:C:2021:949, body 60 a 61, ako aj citovanú judikatúru].

22 V tejto súvislosti zo samotného znenia článku 267 ZFEÚ vyplýva, že požadované rozhodnutie o prejudiciálnej otázke musí byť „nevyhnutné“ na to, aby umožnilo vnútroštátnemu súdu „vydať rozsudok“ vo veci, o ktorej rozhoduje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 45, ako aj citovanú judikatúru).

23 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd, na ktorý sa obrátila prokuratúra, rozhoduje o spôsobe, akým treba vykonať rozhodnutie o pozastavení výkonu oprávnenia viesť motorové vozidlo vydané proti HV v rámci konania, ktoré pred ním prebieha. V tomto kontexte, ako bolo uvedené v bode 18 tohto rozsudku, si tento súd

kladie otázky, či má na účely zistenia, či sa má Juzgado Central de lo Penal (Národný trestný súd) zaslať nové osvedčenie podľa tohto rámcového rozhodnutia, vychádzať zo smernice 2006/126, alebo z rámcového rozhodnutia 2008/947.

24 Požadovaný výklad práva Únie sa preto zdá byť nevyhnutný na to, aby vnútroštátny súd mohol vydať rozsudok.

25 Za týchto podmienok je návrh na začatie prejudiciálneho konania prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O druhej otázke

26 Touto otázkou, ktorú treba preskúmať ako prvú, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú ustanovenia článku 11 ods. 2 v spojení s článkom 11 ods. 4 druhým pododsekom smernice 2006/126 vykladať v tom zmysle, že umožňujú členskému štátu obvyklého bydliska držiteľa vodičského preukazu vydaného týmto členským štátom neuznať a nevykonať na svojom území rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia na vedenie motorového vozidla, ktoré bolo prijaté voči tomuto držiteľovi v inom členskom štáte z dôvodu porušenia pravidiel cestnej premávky, ktorého sa dopustil na území tohto posledného uvedeného členského štátu, a to aj v prípade, ak bol tento vodičský preukaz vydaný výmenou za vodičský preukaz, ktorý bol predtým vydaný členským štátom, kde došlo k tomuto porušeniu pravidiel cestnej premávky.

27 V prvom rade z článku 11 ods. 2 smernice 2006/126 v spojení s jej odôvodnením 15 vyplýva, že z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky a s výhradou dodržiavania zásady teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície môže členský štát, v ktorom má svoje obvyklé bydlisko v zmysle článku 12 tejto smernice držiteľ vodičského preukazu vydaného iný členským štátom, uplatniť voči tejto osobe svoje vnútroštátne opatrenia týkajúce sa obmedzenia, pozastavenia, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia a, ak je to nevyhnutné, vymeniť preukaz na tento účel. Toto ustanovenie sa teda týka situácie, v ktorej má držiteľ vodičského preukazu svoje obvyklé bydlisko v inom členskom štáte, ako je členský štát vydania tohto preukazu (pozri analogicky rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 52).

28 V prejednávanej veci vodičský preukaz, ktorého je HV držiteľom, mu bol pritom vydaný členským štátom jeho obvyklého bydliska výmenou za vodičský preukaz, ktorý mu bol vydaný členským štátom, v ktorom bolo voči HV prijaté rozhodnutie o pozastavení výkonu jeho vodičského oprávnenia za porušenie pravidiel cestnej premávky, ktorého sa dopustil na jeho území a o ktorý ide vo veci samej. Na túto situáciu sa teda nevzťahuje článok 11 ods. 2 smernice 2006/126. Od okamihu, keď si táto osoba vymenila svoj vodičský preukaz vydaný v prvom členskom štáte za vodičský preukaz vydaný členským štátom obvyklého bydliska, nemožno ju totiž považovať za „držiteľa vodičského preukazu vydaného iným členským štátom“ v zmysle tohto ustanovenia.

29 Pokiaľ ide v druhom rade o článok 11 ods. 4 smernice 2006/126, treba uviesť, že podľa druhého pododseku tohto odseku členský štát odmietne uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý na jeho území. Z výrazu „odmietne uznať“ vyplýva, že toto ustanovenie nestanovuje možnosť, ale povinnosť dotknutého členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. apríla 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, bod 53, a z 28. októbra 2020, Kreis Heinsberg, C-112/19, EU:C:2020:864, bod 37).

30 Článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa totiž týka opatrení, ktoré sú prijaté na základe právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície členského štátu a ktoré majú na území tohto členského štátu vplyv na platnosť vodičského preukazu, ktorý bol vydaný iným členským štátom (rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 61). Cieľom povinnosti stanovenej v tomto ustanovení je teda zabezpečiť účinné vykonanie rozhodnutia o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia vydaného na území členského štátu, ktorý ho prijal, v súlade so zásadou teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície, uvedenou v článku 11 ods. 2 tejto smernice. Podľa tejto zásady členský štát, na ktorého území došlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, má totiž jediný právomoc sankcionovať tento delikt tým, že prípadne vydá rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia (pozri analogicky rozsudky z 20. novembra 2008, Weber, C-1/07, EU:C:2008:640, bod 38, a z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 62).

31 Z toho vyplýva, že z článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126 v spojení so zásadou teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície nevyplýva, že rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia vydané na území členského štátu má byť uznané a vykonané v iných členských štátoch, najmä v štáte obvyklého bydliska držiteľa vodičského preukazu, ktorého sa takéto rozhodnutie týka, v zmysle článku 12 prvého odseku tejto smernice. Iba členský štát, ktorý prijal rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia, má totiž právomoc zabezpečiť na svojom území výkon takého rozhodnutia, a to aj v situácii, keď má osoba, ktorej je určené, obvykle bydlisko v inom členskom štáte.

32 Z toho vyplýva, že okolnosť, na ktorú poukázal vnútroštátny súd, že HV bol držiteľom vodičského preukazu vydaného bulharskými orgánmi predtým, ako mu členský štát, v ktorom si zriadil obvykle bydlisko, vydal na základe výmeny vykonanej podľa článku 11 ods. 1 smernice 2006/126 vodičský preukaz, ktorého bol držiteľom v čase skutkových okolností vo veci samej, nie je relevantná na účely určenia, či rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia prijaté voči HV z dôvodu, že porušil právne predpisy na bulharskom území, môže byť vykonané na španielskom území.

33 V tejto súvislosti však treba dodať, že článok 15 prvá veta smernice 2006/126 ukladá členským štátom povinnosť vzájomne si pomáhať pri uplatňovaní tejto smernice a vymieňať si informácie o vodičských preukazoch, ktoré vydali, vymenili, nahradili, obnovili alebo zrušili.

34 Toto ustanovenie môže prispieť k účinnému výkonu rozhodnutia o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia vydaného v členskom štáte, ktorý nie je štátom obvyklého bydliska dotknutej osoby. Na žiadosť tohto členského štátu a v súlade s prílohou I bodom 3 treťou vetou písm. a) rubriky 13 a 14, ako aj prílohou I bodom 4 písm. a) smernice 2006/126, môže totiž členský štát obvyklého bydliska uviesť na vodičskom preukaze prípadné informácie o zákaze viesť motorové vozidlo na území uvedeného členského štátu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2021, Stadt Pforzheim (Vyznačenie údaju vo vodičskom preukaze), C-56/20, EU:C:2021:333, body 45 a 46].

35 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že ustanovenia článku 11 ods. 2 v spojení s článkom 11 ods. 4 druhým pododsekom smernice 2006/126 sa majú vykladať v tom zmysle, že umožňujú členskému štátu obvyklého bydliska držiteľa vodičského preukazu vydaného týmto členským štátom neuznať a nevykonať na svojom území rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia na vedenie motorového vozidla, ktoré bolo prijaté voči tomuto držiteľovi v inom členskom štáte z dôvodu porušenia pravidiel cestnej premávky,

ktorého sa dopustil na území tohto posledného uvedeného členského štátu, a to aj v prípade, ak bol tento vodičský preukaz vydaný výmenou za vodičský preukaz, ktorý bol predtým vydaný členským štátom, kde došlo k tomuto porušeniu pravidiel cestnej premávky.

O prvej otázke

36 Vzhľadom na odpoveď na druhú otázku a na skutočnosť, že iba smernica 2006/126 upravuje situáciu, v ktorej členský štát na základe svojej vnútroštátnej právnej úpravy pozastavil na svojom území z dôvodu porušenia právnych predpisov výkon vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, pričom vymedzuje, že účinok takéhoto pozastavenia je obmedzený len na toto územie, nie je potrebné odpovedať na prvú otázku.

O trovách

37 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Ustanovenia článku 11 ods. 2 v spojení s článkom 11 ods. 4 druhým pododsekom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

umožňujú členskému štátu obvyklého bydliska držiteľa vodičského preukazu vydaného týmto členským štátom neuznať a nevykonať na svojom území rozhodnutie o pozastavení výkonu vodičského oprávnenia na vedenie motorového vozidla, ktoré bolo prijaté voči tomuto držiteľovi v inom členskom štáte z dôvodu porušenia pravidiel cestnej premávky, ktorého sa dopustil na území tohto posledného uvedeného členského štátu, a to aj v prípade, ak bol tento vodičský preukaz vydaný výmenou za vodičský preukaz, ktorý bol predtým vydaný členským štátom, kde došlo k tomuto porušeniu pravidiel cestnej premávky.

Podpisy